01/04/2022

Επέτειος Απελευθέρωσης της Λιβαδειάς

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θηβών και Λεβαδείας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θηβών και Λεβαδείας κ. Γεώργιος, χοροστάτησε σήμερα, Παρασκευή, 1 Απριλίου 2022 στη Δοξολογία που τελέστηκε στον Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής Λιβαδειάς, για την επέτειο απελευθέρωσης της πόλης από τους Τούρκους, πλαισιούμενος από κληρικούς, τους άρχοντες, τους δασκάλους και μαθητές των Σχολείων της πόλης με τις σημαίες.

Μετά την Δοξολογία στον προαύλιο χώρο της Αγίας Παρασκευής έγινε επιμνημόσυνη δέηση και κατάθεση στεφάνων στο μνημείο του Αθανασίου Διάκου και ακολούθησε εκδήλωση με χορευτικά, θεατρικά και τραγούδια, που παρουσίασαν μαθητές των Δημοτικών Σχολείων της Λιβαδειάς.

Ο Σεβασμιώτατος στο λόγο του αναφέρθηκε στον Αγώνα του 1821 εκφράζοντας την ευγνωμοσύνη του στους ήρωες που μας ελευθέρωσαν και ευχήθηκε να είμαστε

αρέδωσαν.

Αφιέρωμα της Ιεράς Μητροπόλεως Θηβών, Λεβαδείας και Αυλίδος στην

Απελευθέρωση της Λιβαδειάς 1 Απρίλη 1821

Μετά την κήρυξη της Επανάστασης στη Ρούμελη στην ιστορική Μονή του Οσίου Λουκά, την 27η Μαρτίου 1821, ο Αθανάσιος Διάκος αφού συγκέντρωσε τον στρατό του στη Μονή Λυκούρεση, το βράδυ της 28ης Μαρτίου ξεκίνησε να απελευθερώσει τη Λιβαδειά. Σε στενή συνεργασία με τους προκρίτους και τους οπλαρχηγούς πετυχαίνει την κατάληψη του Κάστρου της Λιβαδειάς, του «Πύργου της Ώρας» και άλλων επίκαιρων θέσεων, και απελευθερώνει τη Λιβαδειά την 31η του Μάρτη.

Την 1η Απριλίου 1821 η Λιβαδειά, η σπουδαιότερη πόλη της Ανατολικής Ρούμελης ήταν ελεύθερη χάρη στην τόλμη του Διάκου, στην υπευθυνότητα των προεστών και τη γενναιότητα των κατοίκων της.

Οι καμπάνες χτυπούσαν χαρμόσυνα και οι Λιβαδείτες συγκεντρώθηκαν στο Σταροπάζαρο για να γιορτάσουν την απελευθέρωση της αρχόντισσας της Ρούμελης και να επευφημήσουν τον ελευθερωτή της, τον αητό της Ρούμελης Αθανάσιο Διάκο. Σύμφωνα με τον ιστορικό Τάκη Λάππα, ο Αθανάσιος Διάκος από το πεζούλι του τζαμιού, όπου σήμερα βρίσκεται ο Μητροπολιτικός Ναός, μίλησε

στους συγκεντρωμένους Λιβαδείτες. Τον λόγο του Αθ. Διάκου, σύμφωνα με τον Τάκη Λάππα, διέσωσε περιληπτικά ο Φόρτης από τις σημειώσεις του αγωνιστή Μπούσγου:

«Ἐν πρώτοις, εἶπεν, ὅτι τὰ πράγματα ἤθελον ἀποβῇ ὡς ἀπέβησαν· καὶ ὅτι εἶχεν ἐλπίδας περὶ τῆς τελείας ἀπελευθερώσεως τοῦ Γένους, διότι τοῦτο εἶναι τοῦ Θεοῦ θέλησις· συνεβούλευσε δὲ τοῖς πάσι τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν αὐταπάρνησιν, ὡς τὰ μόνα φοβερὰ ὅπλα εἰς χείρας λαοῦ, πολεμοῦντος πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἐλευθερίας του, καὶ παρώτρυνε πάντας νὰ παρασκευασθῶσιν ἔτι μᾶλλον καὶ νὰ μὴ ἀναπαυθῶσιν εἰς τὰς μέχρι τοῦδε δάφνας των, διότι ὁ φοβερὸς ἀγὼν μόλις ἤρξατο, τὰ δὲ δεινότατα ἐν τῷ μέλλοντι ἐπίκεινται· δὲν πρέπει, ἔλεγε, νὰ φεισθῶμεν οὐδεμιᾶς θυσίας εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος· ἐὰν δὲ πράγματι ἀγαπῶμεν ταύτην, καὶ ἐπιθυμῶμεν νὰ ἴδωμεν αὐτὴν ἐλευθέραν καὶ μεγάλην, πρέπει ἐν ἀνάγκῃ νὰ προσφέρωμεν πᾶν ὅτι ἔχομεν ἀγαθὸν καὶ τὴν ζωὴν ἡμῶν αὐτήν, εἰς τὸν βωμὸν της χάριν τῆς ἐλευθερίας, νὰ μὴ προτιμήσωμεν δὲ ποτὲ νὰ ζῶμεν δοῦλοι, ἀλλὰ ν’ ἀποθάνωμεν ἐλεύθεροι μέ τά ὅπλα εἰς τάς χείρας ὡς μετ’ ὀλίγας ἡμέρας ὁ ἥρως ἐπεσφράγισε»· λέγεται δὲ ὅτι ὁμιλῶν ἀπήγγειλε ἐν τῷ ἐνθουσιασμῷ του τοὺς γνωστοὺς στίχους τοῦ Φερραίου:

“Καλλίτερα μιᾶς ὥρας ἐλεύθερη ζωή, παρὰ σαράντα χρόνια σκλαβιὰ καὶ φυλακή”». (Τάκη Λάππα, Θανάσης Διάκος , Αθήνα: 1949).

Ύστερα όλοι μαζί κατευθύνονται στον Ναό της Αγίας Παρασκευής, όπου ο Μητροπολίτης Αθηνών Διονύσιος και οι Επίσκοποι Σαλώνων Ησαΐας και Ταλαντίου Νεόφυτος παρουσία του Αθανασίου Διάκου και του απεσταλμένου της Φιλικής Εταιρείας Αθανασίου Ζαρείφη, τελούν πανηγυρική δοξολογία.

Μέσα στο γενικό ενθουσιασμό ο Διάκος υψώνει τη σημαία της Επανάστασης με την εικόνα του Αγίου Γεωργίου και κεντημένες με κυανό μετάξι τις λέξεις: «Ἐλευθερία ἤ θάνατος».